

Τί γέτων γι' αὐτὸν δύσκολός εἶδες πιάστρα
ἀρού μετ' δλίγας στιγμής οὐ εἶχεν ἔν
όλεκληρον ἐκατομμύριον;..

Η θέα τοῦ γοργούτος εἶδήναψε τὴν
ἀπληστίαν τῶν ἐμπαθῶν ἐπείνων χαρ-
τοκιντῶν. Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ τρα-
πέζι, καὶ τοὺς τὰ κεφάλια καὶ ἀπλώ-
νετες τὰ χέρια... .

— Τὰ παιζόντα ἔθωντεν ὁ Δὸν
Κάρλος.

— Ευπρός.

Τὸ παιγνίδιον ξανάρχε-
σε. Καὶ μετ' ὅλιγον οἱ
Ἴνδοι καὶ οἱ χωρούλακ-
νες διεμερίζοντο τὰ χρή-
ματα τοῦ Ραούλ, τὰ σ-
ποῖα ἔχανεν, δύος πάν-
τος, ὁ φίλος του.

Οπωσδήποτε, μέσατὸ
τὸ μεγαλοπρεπὲς κόλ-
πο, τὸ παιγνίδιον ἐτελείω-
σεν ὄριστικῶς καὶ ὁ Δὸν
Κάρλος, τανυσθεὶς, ἐ-
στράψη πρὸς τὸν μικρὸν
καὶ τῷ εἶπε:

— Ἀλήθεια ὅμως,
εἶμαι πολὺ εὐχαριστη-
μένος ποὺ σὲ ξαναβλέψω.
Καὶ τώρα πές μου,—εί-
νε, νομίζω καιρός,—τί
ἔκαμες ὑστερ' ἀπὸ τὸ
φούρερ ἔκεινο σάλτο;
καὶ ὁ ολέπτηρος σὺ Ἐλ
Ἀγκίλα τί ἀπέγεινε;

— Οὐλέλα πέθανε, ἀπεκρί-
θη ὁ Ραούλ.

— Σκοτώθηκε ὅταν ἐπήδησε;

— Οὐχ! τὸν ἔφαγε ἔνας πάνθηρ.

— Καὶ τὸ λαχεῖο;

— Νά το!

Μόλις ἐπέρρεψεν αὐτὰς τὰς λέξεις καὶ,
μὲ κίνημα θριάμβου, ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν
ζώνην του τὸ γραμμάτιον, ὁ μικρὸς
μετενήστην ἀμέσως διὰ τὴν ἀπεισκε-
ψίαν. Καὶ φοβηθεὶς, μάκρως οἱ Ἴνδοι
ἔκαμψαν πάλιν καρμιλίν ἔσοδον, ἐσπευσ-
νὰ φυλάξη τὸ πολύτιμον γαρτί εἰς τὰ
βαθύτερα τῆς ζώνης του καὶ ἀνήγγειλε:

— Μάλιστα! κατέρθωσα νὰ τὸ εὕρω
καὶ τώρα ἀμέσως θὰ τὸ ἔξαργυρώσω.

Πρέπει νὰ πάω στὴν Τράπεζα... εἶνε
ώρα.

Ο Δὸν Κάρλος ἀντεῖηθη τὸν φέδον
του καὶ τὸν καθητήρα.

— Μή φοβάσαι, μικρέ, τοῦ εἶπε.
Ἄγιοι οἱ κύριοι ποὺ βλέπεις εἶνε τώρα
φίλοι. — Επειτα, δὲν βρισκόμαστε πιά
στὴν ταβέρνα τοῦ "Αλτο". Εδῶ εἶνε Ρο-
ζάριο!...

Η συγάσσας κάπως, ὁ Ραούλ ἐκάθησεν
εἰς τὸ τραπέζι καὶ, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ
τοὺς «εἴλους» ποὺ ξήσαν περίεργοι νὰ
μέθουν τὰς λεπτομέρειας τῆς ἀνευρέστεως,
τοὺς διηγήθη ὅλην των τὴν ίστορίαν
ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ

Θά σὲ πληρώσουν. (Σελ. 342, σ. γ.)

μέσινα οὔτε στιγμή.

— Ξεχεις δίκηρο, ἀπεκρίθη ὁ Δὸν
Κάρλος, χώνων τὸ μεγάλο
τοῦ καπέλου ως τὰ μάτια.

Ηλέμος δέλιοι μαζί!

* * * * *

Υποπτος βραδύτης

Εἰς τὸ καφενεῖον διεδόθη
ἀγέστως, διὰ ὁ μικρὸς ἐκεῖνος
ξένος εἶχε κερδίση τὸν πρώ-
τον ὄριθμὸν τοῦ λαχείου. Διὸ
τοῦτο ἐσχηματίσθη ἀπὸ πίσω
του ὀλόκληρος ἀκολουθία,
ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ καφε-
νεῖον εἰς τὸ βραχίονα τοῦ
Δὸν Κάρλου.

Εἰς τὸν δρόμον τὸν ἐκύ-
ταξαν μὲ περιέργειαν ἀλλ'
αὐτὸ δὲν διήρκεσε πολὺ, διότι
ἡ Τράπεζα, εύτυχως, ἀπεῖχε
μόλις διακόσια μέτρα. Ὁ
Ραούλ, ὁ σωματοφύλακτος
καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν Ἴνδων
καὶ τὸν χωρούλακνων,
ἐπηρεξμένων ἀπὸ εἰκοσάδα
περιέργων εἰσῆλθον εἰς τὴν
αίθουσαν τοῦ πιστωτικοῦ καταστήματος

εἰς τὸ τραπέζι καὶ, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ
τοὺς «εἴλους» ποὺ ξήσαν περίεργοι νὰ
μέθουν τὰς λεπτομέρειας τῆς ἀνευρέστεως,
τοὺς διηγήθη ὅλην των τὴν ίστορίαν
ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ

τραπέζιον. "Ολοι: ἥκουσαν μὲ τὸ ζωη-
ρότερον ἐγδιαφέρον τὴν διηγήσιν
τοῦ μικροῦ, τὸν ὅποιον ἐκύταξαν
μὲ θυμασιμόν. Διὸ τοὺς ἡμιαγρίους
ἐκείνους Ἰγδούς, τὸ παιδί ποσ
κατώθισε, μετὰ τοιαύτας περιπτειάς,
νὰ εὔρῃ τὸ λαχεῖον του, ἥτο δην σαντα-
στικόν, προνομούσχον, προστατευόμενον
ἀπὸ τὰς ὑπερβούσας δυνάμεις. Κανεὶς
πλέον δὲν ἐσκέπτετο νὰ τοῦ ἔλθουν
ἄσχημα τὰ πράγματα,—ἀπεναντίας!

Τὸ θέαμα ὑπενθύμιζεν εἰς τὸν ἡρωά
μας μίαν ἄλλου εἰδους ἐπίσκεψιν ποὺ
εἶχε πλέον εἰς τὴν κατοχήν του τὸ
χάρη τοῦ καρυκεύματος, περιπτειάς,
νὰ εὔρῃ τὸ λαχεῖον του, ἥτο δην σαντα-
στικόν, προνομούσχον, προστατευόμενον
ἀπὸ τὰς ὑπερβούσας δυνάμεις. Κανεὶς
πλέον δὲν ἐπήρχε φόδος νὰ τοῦ ἔλθουν
ἄσχημα τὰ πράγματα ταῦτα μά-
τια του τόσον καιρόν...

Ἐν τούτοις ἡ φράση παρήρχετο καὶ
κανεὶς δὲν τὸν ἔσωγειει διὰ νὰ τὸν
πληρωτῇ. Οπίστιο ἀπὸ τὰ δικτύωτα τῶν
πού πάροχει μεταξύ ἔνδος γραμμάτων
γηγενεῖς καὶ αὐτοῦ ποὺ ἔχειει... Πλησίασε
ἔδι, μικρέ μου...

— Εἰς τούτοις ἡ φράση παρήρχετο καὶ
κανεὶς δὲν τὸν ἔσωγειει διὰ νὰ κυττά-
ζῃ μὲ αὐτὸν τὸν φακόν, τὴν διαφοράν
ποὺ πάροχει μεταξύ ἔνδος γραμμάτων
γηγενεῖς καὶ αὐτοῦ ποὺ ἔχειει... Πλησίασε
ἔδι, μικρέ μου...

Οἱ ὑπάλληλοι ἐπηργαστοῦντο ἀπὸ
ταχαίστας ταχέως ἀλλάζονται τὸν
αὐτὸν, καὶ τώρα ἡ ἐπιμελητεία τοὺς
έπιπλας ἀπό τὸν φακόν την θύμησε.

— Καὶ οὗδον ἔξαρση, τὸν θυμός ἡγο-
γήη, ἔνας ὑπάλληλος παρουσιάσθη καὶ,
προχωρήσας εἰς τὴν θύμησα, ἔπιπλον
γραμμάτων εἰς τὸν φακόν του τοῦ
Δὸν Κάρλου, δείχνειει τὸν φακόν του
τοῦ φακόν του τοῦ Δὸν Κάρλου.

— Τέλος μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς θύμας ἡγο-
γήη, ἔνας ὑπάλληλος παρουσιάσθη καὶ,
προχωρήσας εἰς τὴν θύμησα, ἔπιπλον
γραμμάτων εἰς τὸν φακόν του τοῦ
Δὸν Κάρλου, δείχνειει τὸν φακόν του
τοῦ φακόν του τοῦ Δὸν Κάρλου.

— Σωτά! λέγει.

— Θὰ σὲ πληρώσουν, τοῦ φυμαρίζει εἰς
τὸ αὐτὸν ὁ Δὸν Κάρλος.

— Βγάλει τὸν φακόν του τοῦ Δὸν Κάρλου,
καὶ τώρα ἡ ἐπιμελητεία τοὺς

— Εἴγω! εἶπεν ἔγω!

— Σάς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκολουθήσετε εἰς τὸ
γραφεῖον τοῦ κ. Δευτερά.

— Καὶ ὁ Ραούλ περιμένει ως ἐν ὀνείρῳ.
Περιμένει πέντε λεπτά, δέκα λεπτά, τὰ
ὅποια τοῦ φαίνονται μακρά, ἀτελείωτα,
ἄλλαχωρες ν' ἀνηγγείλησεν.

— Επέρεις, χρείαζονται διατυπώσεις
Ψεύτικο!

— Ο Ραούλ καὶ ὁ Δὸν Κάρλος ἐσπευ-
σαν νὰ συμμορφωθοῦν. Ἐπέρεισαν ἀπὸ
διάφορα γραφεῖα, όπου οἱ ὑπάλληλοι τοὺς
ἐκύπταν μὲ φρόντια καὶ τέλος, καὶ πό-
δεις εἰσῆλθον τοῦ Δὸν Κάρλου, παραδίδει τὸ
γραμμάτιον του εἰς τὸν ὑπάλληλον.

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει,
διαβάζει, καὶ τέλος, καὶ τέλος, καὶ τέλος,

— Ούπαλληλος τὸ πα

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1916

Δώρα 1700 δρ. διὰ τοὺς τυχροὺς καὶ βραβεῖα ἀνὸ δρ. 3 ἔως 52,50 διὸ δύος

Η Διάπλασις, τῆς
ὅποις τὸ 37ον ἔτος λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου,
τὰς προτακλεῖν ἡ ανανεώσετε τὴν συνδρομήν
σας διὰ τὸ 38ον ἔτος (1916), τὸ ὅποιον ἀρχίζει
ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

Η Διάπλασις καὶ
πάλιν ἐσέος δὲν εἶναι εἰς
θέσιν νὰ σᾶς δῶσῃ ὀρισμένας
ὑποσχέσεις. Οἱ
ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἐξακολουθῶν εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, μὲ τοὺς ἀποκλεισμοὺς καὶ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διωγμούς, κατεβίασε
τὰς εἰσπράξεις τῆς εἰς τὸ
ἡμισφ. Εἰπορεῖ νὰ εἴπῃ,
ὅτι δὲν ἔχει πλέον παρα-

τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ Ἐσωτερικοῦ. Άλλα
καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστράτευσιν, θὰ ἐλαττωθοῦν.
Ἔπει τοιούτους δρους ἀδύνατει βεβαίως νὰ προσῆῃ εἰς καινοτομίας καὶ βελτιώσεις, οἱ δὲ φίλοι τῆς πρέπει νὰ εἶναι καὶ
πολὺ εὐχαριστημένοι, ἐάν ἐξακολουθήσῃ τὴν τακτικὴν τῆς
ἐκδοσιν, εἰς ὅκτασέλιδα δηλαδὴ συλλαβία. Οὐχ ἡττον ἀλπίζει
ὅτι διὰ τῆς θερμῆς αὐτῶν ὑποστηρίζεις, διὰ τῆς προθύμου
ἀνανεώσεως τῶν συνδρομῆς των καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ γεν-
ναίου των ξεσπαθώματος, θὰ δυνηθῇ νάντιμετωπίσῃ τὰς περι-
στάσεις οὕτως ὥστε, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγ-
μάτων, νὰ εἴναι εἰς θέσιν νὰ ἐκδῷσῃ πολλὰ δωδεκασέλιδα.

Η Διάπλασις διατηρεῖ ἀναζήτητον πάντοτε τὴν μικρὰν
συνδρομὴν τῆς, —8 δραχμὰς διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 10
φράγκα διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, —ἢ ὅποια παρέχει εἰς τοὺς συ-
νδρομητὰς τοσα προνόμια ἀπέναντι τῶν κατὰ φύλλον ἀγοραστῶν.

Η Διάπλασις, διὰ νάνταμεψή τὸν ζῆτον τῶν προ-
θυμοτέρων συνδρομητῶν τῆς, θὰ διανείμῃ κατὰ τὸ 1916
ΔΩΡΑ ΑΞΙΑΣ 1700 ΕΝ ΟΛΩ ΔΡΑΧΜΩΝ εἰς πέντε
Κληρώσεις. Ἐκ τούτων ἡ μία θὰ εἴναι Ἐξαιρετικὴ Κλήρω-
σις καὶ θὰ γίνη εὐθὺς τὴν πρώτην ἑδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου. Εἰς τὴν αἰληρωτίδα θὰ τεθοῦν οἱ ἀριθμοὶ δόλων ὅσοι ἀνεγέ-
σαν ἡ θὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν τῶν, ἐτησίαν ἡ ἐξάμηνον
μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, θὰ κληρωθῇ δὲ
εἰς μόνος, ὁ ὅποιος θὰ κερδίσῃ:

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ

Τοῦ Δανείου Κτηματικῆς Πίστεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
ΑΞΙΑΣ ΔΡΑΧΜΩΝ 100 μὲ πόκον δραχμῶν 2,50 ἑτησίως καὶ μ' ἀλπίδα

ΚΕΡΔΟΥΣ ΔΡΑΧΜΩΝ 50,000

Εἰς ἑκάστην τῶν ἄλλων τεσσάρων Κληρώσεων, εἰς 50
κερδίζοντας ἀριθμοὺς θὰ δοθοῦν διάφορα δῶρα, ἀξίας 400
δραχμῶν (διὰ κάθε Κλήρωσιν), τῶν ὅποιων κατάλογος ἐδη-
σιεύθη εἰς τὴν σελίδα 276 τοῦ 34ου φύλλου, θὰ δημοσιευθῇ
δὲ καὶ εἰς τὸ 47ον τῆς 24ης Ὁκτωβρίου.

‘**Η Α'** Κλήρωσις θὰ γίνη τὴν 15 Ἰανουαρίου,
‘**Η Β'** Κλήρωσις θὰ γίνη τὴν 15 Ἀπριλίου,
‘**Η Γ'** Κλήρωσις θὰ γίνη τὴν 15 Ιουλίου, καὶ
‘**Η Δ'** Κλήρωσις θὰ γίνη τὴν 15 Ὁκτωβρίου.

Εἰς ἑκάστην τῶν Κληρώσεων τούτων θὰ συμμετάσχουν οἱ
ἔχοντες προπληρώση συνδρομὴν ἑτηρίαν, ἐννεάμηνον, ἐξάμη-
νον, ἢ τριμηνον, ἐντὸς τῆς ὅποιας θὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ
ἡμέρα καθ' ἥν θὰ γίνεται ἡ Κλήρωσις.

‘**Η Διάπλασις** καὶ
πάλιν ἐσέος δὲν εἶναι εἰς
θέσιν νὰ σᾶς δῶσῃ ὀρισμένας
ὑποσχέσεις. Οἱ
ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἐξακολουθῶν εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, μὲ τοὺς ἀποκλεισμούς καὶ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διωγμούς, κατεβίασε
τὰς εἰσπράξεις τῆς εἰς τὸ
ἡμισφ. Εἰπορεῖ νὰ εἴπῃ,
ὅτι δὲν ἔχει πλέον παρα-

ΚΑΙ ΕΝ ΔΩΡΩΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Καὶ τὸ μὲν Λαχεῖον εἴναι διὰ τοὺς τυχρούς. Άλλα δι-
ῆλοις ἐν γένει τοὺς προθύμους ὑπάρχει καὶ ἐν δῶρον, τὸ ἕξης:
Τοὺς 7 τόμους «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἔως 1905, ὧν
ἔκαστος τιμᾶται δραχμὰς 7, οἱ ἐγγραφόμενοι ἡ ἀνανεώσυντες
τὴν συνδρομὴν των μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐνεστῶτος
ἔτους, δικαιοῦνται νὰ τοὺς ἀγοράσουν, δλούς μαζὶ ἡ ὅσους θέ-
λουν, πρὸς δραχμὰς 4 ἔκαστον, (καὶ χρυσόδετὸν πρὸς δρ. 7.)
Τοὺς δὲ 9 τόμους τῶν ἐτῶν 1906 ἔως 1914, ὧν ἔκαστος τι-
μᾶται δραχμὰς 8, πρὸς δραχμὰς 4,50 ἔκαστον (καὶ χρυσό-
δετὸν πρὸς δρ. 7,50). Πρὸς τοῦτο διετέθησαν 50 ἀντίτυπα
ἕκαστου τῶν ἀνωτέρω τέμαν, (ἐν σύντομοι 800) διὰ νὰ πω-
ληθοῦν μόνον εἰς τοὺς ὡς ἀνώ προνομιούχους συνδρομητὰς
καὶ μόνον μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου. (Μετὰ τὴν προθεσμίαν
αὐτήν, ἢ μετὰ τὴν ἑξάντητην τῶν 50 ἀντίτυπων ἔκαστου τό-
μου, τὸ προνόμιον παύει). Οἱ τόμοι αὐτοὶ εἴναι 16. Καὶ ἀν
π. χ. τοὺς παραγγείλη κανεὶς δλούς, θὰ ἔχῃ εὐθὺς μίαν ἐκ-
πτωτινήν, ἐνα δῶρον ἀπὸ 52,80 δραχμάς,

Αἱ ἀνω τιμαὶ εἴναι διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς
τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου. Οἱ παραγγέλλοντες δύμας νὰ
σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέτοντα διὰ τα-
χυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου, λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ
Ἐσωτερικῷ καὶ φρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

‘**Άλλ** ἀνεξαρτήτως δώρων καὶ λαχείων, ἡ ἐγκαιρίας ἀνα-
ωτις τῆς συνδρομῆς εἴναι τὸ πρώτον καθῆκον κάθε καλοῦ συ-
νδρομητοῦ. Καὶ αὐτὸ τὸ καθῆκον προταλῶ διὰ τοὺς φίλους μου νὰ
ἐκπληρώσουν δόσον τὸ δυνατόν ἐγκαιρίτερα φέτος, μὲ προθυ-
μίαν μεγαλητέραν καὶ ἀπὸ ἀλλοτε, ἐνεκα τοῦ ἐξαιρετικοῦ τῶν
περιστάσεων.

‘**Δελτία Εγγραφῆς** θὰ σᾶς μοιράσω μὲ αὐτὸ ἡ μὲ τὸ ἐρ-
χόμενον φύλλον. Άλλα γνωρίζετε, ὅτι τὸ Δεκτήριον δεν εἴναι
απαραιτητον. Μία ἐπιτολή εἰμι ποτὲ ἐξαίρετα νὰ τὸ ἀντικα-
τήσῃ ἡ δὲ ἀσφαλεστέρος τρόπος τῆς ἀποστολῆς χρημάτων,
εἴναι ἡ Ταχυδρομικὴ Ἐπιταγή.

‘**Εμπόρει λοιπὸν!** Σᾶς περιμένω.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ¹ (Συνέχεια).

— ‘**Ισως**, ἐπόρθετε, θάργησες τώρα
γὰ ἐννοῦς, ὅτι ἡ Λέσχη τῶν Ἀνικήτων
δὲν δυνατεῖται ἔτοι αδίκως.

‘**Άλλ** ὁ Μωρὸς Ζιλλάρ, ἀκατάλη-
τος, ψώνει τοὺς δύμας καὶ ἀπεκρίθη:

— ‘**Εσολογίσθηκα, κύριε, καὶ δὲν
θὰ δεχθῶ πετέ!**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

Καὶ τὸ ὀρόλογι ἔδειχνε δέκα...

— ‘**Οταν** ἐξεκίνητε νὰ ἐπιστρέψη εἰς τὸ
Βασιλικὸν Ξενοδοχεῖον, μετὰ τὴν ἐπί-
σκεψίν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ μαρ-
κήσιος Δερινύ ἦτο τόσον καταβεβλήμένος
ἀπὸ τὴν Θλίψιν του, ώστε δὲν ἐτύλλογισθη
τὸν Μωρὸς Ζιλλάρ. ‘**Άλλ** ὥστε ἔθυσεν
ἐκεῖ, καὶ ἀρούδιγγήθη εἰς τὸν Βωτιέτα
τὴς συναγήτεσσιν του μὲ τὸ Ροδόλφον,
οὗ δυστυχήτηκεν τὸν μεγάλην πόλην τὴν
ἐνεργείαν της πατήσας τοῦ πολύτιμην πόλην τὴν Βασιλίαν.

— ‘**Εις** ἑκάστην τῶν ἐπισκέψεων τούτων,
οἱ ζάπλουτος Αμερικανὸς γύριόρεις τὸν μεγάλην
τούτους δραχμὰς 7, οἱ ἐγγραφόμενοι
μεγάλην τούτους δραχμὰς 4,50
ἔκαστον, (καὶ χρυσόδετὸν πρὸς δρ. 7,50). Πρὸς τοῦτο διετέθησαν 50
ἀντίτυπα ἕκαστου τῶν ἀνωτέρω τέμαν,
(ἐν σύντομοι 800) διὰ νὰ πωληθοῦν μόνον
μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου. (Μετὰ τὴν προθεσμίαν
αὐτήν, ἢ μετὰ τὴν ἑξάντητην τῶν 50 ἀντίτυπων
τόμου, τὸ προνόμιον παύει). Οἱ τόμοι αὐτοὶ εἴναι 16. Καὶ ἀν
π. χ. τοὺς παραγγείλη κανεὶς δλούς, θὰ ἔχῃ εὐθὺς μίαν ἐκ-
πτωτινήν, ἐνα δῶρον εἰς τὸν τόμον τοῦ Βωτιέτα.

— ‘**Ι** θαλαμηγὸς εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν ἀ-
γρυπνον φύλακεν πληγώματος ἐκλεκτοῦ.
‘**Ο Οὐίλιλαρ Χόλκερ** ἐταξιδεύει μετὰ τῆς
συζύγου του καὶ τῶν δύο νεαρῶν του θυγα-
τέρων.

— ‘**Ι** θανάτου εἴλεται τὸν πόλην τοῦ Βωτιέτα.
— ‘**Ναί**, αὐτὸ εἴναι! θαυμάσια!
Κατόπιν ἐκάθησεν εἰς μίαν καρέκλαν
καὶ σκουπίζων τὸν δέρματα τοῦ μετώπου
του, προσέθετος: — ‘**Απόψε:**

— ‘**Τ**ην στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Μωρὸς Βέιρρ
ἐκαμεν αἰσινιδίων εἰσβολὴν εἰς τὸ σαλονάκι,
ἀπὸ μίαν θύραν τοῦ βάθους, τόσῳ
καλα σκεπασμένην μὲ υάσματα, ὥστε
ὁ Μωρὸς δὲν τὴν εἴχε παρατηρήση.

— ‘**Ε**τοι αἱ: ἐρώσεις σαρκαστικῶς
ἢ προθερός τῆς Λέσχης τῶν Ἀνικήτων.
Τώρα λοιπὸν ἀποτ

νίδα ήσε συγχώρω.) Ναυτάνι τον Σπετσών (καλές ήλιες, έστειλα) "Ησσα τού 1913 έδωσα την έπιστολήν σου είς τον κ. Φιλίδων.) "Άνθος τού Λειψόνων" (έδιβεται τη Μ. Μυστικά σου και τα ημέρα δριώταταί είνος, διτά δέν νίνονταν, νά σου πώ λεπτομερές διά μίαν μίαν απάντησιν;) Άνθος τού Αγίορος (σε συγχώρω) Διακοπέστιον Ζωή (έστειλα) Θησέα (έστειλα) Πανελλήνιον Αλγήη, Έλληδοφόρον Κυανόδενικον καλ. καλ.

Είς δός επιστόλας θλαβά μετά την 22η Σεπτεμβρίου, θεταντήσω είς τό προσεγκές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τού 152ου Διαγωνισμού Λύσεων Ανδρούτον—Νοεμβρίου.

Αι λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 15ης Νοεμβρίου. * Άλλα και πέραν της προθεσμίας ταύτης, ἐφ' δουν δὲν θὰ έχουν άκομη δημοσιευθῆ.

522. Δεξιγύριφος

Μιά μετοχή τό πρώτον μου,
'Αντονιούτα τό δεύτερόν μου.
Και φραγήριόν τερατούδη,
Κοινοτάτον, τό σύνολόν μου.

* Εστάλη υπό τον Εκδικητον της Ρόδου

523. Μεταγράμματοι μός.

* Αδικα τόν κόπο κάνω
Ροή νά βγάλω, σι νά βάλω :
Μεγαλόνησος τά έγκα,
Μεγαλόνησος και τάλλο.

* Εστάλη υπό την Τερατούδην Ελλάδος

524. Αναγράμματοι μός.

Κριτήν τού Άδου
Ανεγράμματα
Κ. ενός Απόστολον
Σού έσχηματοι.
* Εστάλη υπό της Ηρακλής Σάμου

525. Αίνημα.

Νήσος του Αίγαλον τό θηλυκόν μου,
Καρφός δράσος τό ούδετερόν μου.

* Εστάλη υπό της Λεμεσούνης

526. Μηνόμις.

+ =Οι σταυροί άνθος του άγρου.
* + * =Εντομον.
* + * =Κάρτοκος χώρας Ελ.
* + * =Χώρα τής Ελλάδος.
* + * =Δημοκρατία Αμερικ.

* Εστάλη υπό Αιολίνης Μ. Σταυρίδου

527. Επιγραφή.

Ν Ο Δ Κ Ι Ι Α Ο
Ι Υ Σ Υ Σ Τ Τ Χ
Ε Λ Ι Ρ Ι Ι Α Δ
Υ Ε Ο Ι Δ Σ Ν Τ
Ζητάται ή άναγνωσις τής Επιγραφής ταύτης.
* Εστάλη υπό τον Αγράντουν Φύλακος

528—532. Μηνόμιν Γράμμα.

Τή άνταλλαγή ένδεις γράμματος έκδοσης τῶν κάτων λέξεων, δι' ένδεις άλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σηματισθούν άλλαι τόσαι λέξεις:
Σέρρος, Θύσος, Τήνος, Μήλος, Χίος.

* Εστάλη υπό της Τερανηίας

533. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσοτία γράμματα τῶν κάτων ζητούμενον λέξειν σηματίζουν άρχακον ρήτορα:

1. Πτερνόν φύτεύη, 2. Θεά, 3. Αρχαῖος θεός,

4. Νήσος του Αίγαλον, 5. Αργονότης, 6. Νήσος του Αίγαλον, 7. Μάσσα, 8. Σεραπηγός Αθηναῖος, 9. Σόδον φροτηγόν, 10. Πάσκη του Πόντου.

* Εστάλη υπό το Αιματωμένον Είρος

534. Φωνητούλιπον.
ν-σ-ν-π-π-μ-τ-ρ-σ-θ-π-
* Εστάλη υπό τον Στεναγμού τον Ανέμου

535. Γρέφος
νο νο πι πι
το πο μο θο ου
νο νο πι πι
νο

* Εστάλη υπό της Καρνάτιδος

ΛΥΣΕΙΣ

τού Πνευματικών Αστήρων τού φύλλου 33.

402. Θυμάτρη—403. Θίασος (θεά-σος).—

404. Χημεία (χι, μία).—405. Αἴχε-Ασία.—

406. Ποσειδόν.

407. ΑΡΤΑΒΑΖΟΣ 408—411. 1.

Φ ζ: Ε Ρις (Πλ. Ρι-
Γ υ: Ι ο... 2. Ους)

Α ρ: Σ (περιΟΥΣίαν...).

Ν ο: Ο 3. Μηρός (Ο-
Ι Π ΜΗΡΟΣ...). 4.

Σ ύ: Υ Χεί (Τυχηρά-
Τ Γ: 412. Μηλά-
Α ι: Μηλά (Μηλ ΜΠΑ
Ν ΝΙΟ...) 413. ΑΡ

ΤΕΜΙΣΙΑ Αγγι, Ράδιος, Ταχύς, Εργοματ., Μα-
ζι, Ισχυρός, Σπληνός, Ισχυρός, Αγροτίζο.).—414.

Νούς θρόη και νούς άκοσει.—415. Ως έμεγα-
λύνθη τά έργα σου, Κίριε (ώς ε μέρα-λειν-θήτη
έργασον-κει φοιταί.)

[IE-46]

Παρόραμα.—Εἰς σὴν ὑπ' ἀριθ. 44 Μ. "Αγ-
γιάκιαν τού 41ου φύλλου επι παρόρμημής ἐπε-
θη θυμαράφη Μελαχροινό Διαβολάνι αντί^τ
Μελαχροινό Άγγελονάνι.

[IE-47]

Α νταλλάσσω καρτ-ποστάλ μὲ έπισταντας.
Προτιμῶ καλλονής και ζευγή μάτ. Αποντή-
σατε: Βασίλειον Γ. Πουλόπουλον, μαζητήν Γυ-
μαστού Τρίπολην.—Μελαχροινό Διαβολάνι.

[IE-48]

Επινυμού νάνταλλάζω Μικρό Μυτική μι θύσης
έγενήθησαν τάν Ιούλιον τού 1900 σὸν έμε-
δάνσην τού Έλενος.

[IE-49]

Π σος σού έδωσε τό διπλίωμα, Σύλλογος «Ελευ-
θερία», νά μᾶς έγγραφης τόν πρώτον ως Τα-
μιαν και τόν θευτόρων ως Γραμματία τού Πε-
ριστηματος τής Λευκωσίας.—Κύπροις Εθε-
λοντής και Μ. Γεωργιάδης, Μελη και έν-
θερμοι ύποστηκατα τής «Ενδεωσεω».

[IE-50]

Εθνικήν Ορειρον, δέσμοι με υχαρίστως άλλη-
λογραφίαν. Διεύθυνσις μου P. R. Κέρκυρα.
Μια Τρελλούλα.

[IE-51]

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχαρτο, που
δὲν είγε καρμίαν άξιαν, έπετέλεσε τό-
σους άθλους κ' έριψικινδύνευσε τήν ζωήν
του τότας φοράς!

Τό λαχείον ήτο φεύγειο! Τι θὰ έγι-
νετο τώρα;

Παραπαίων και στηριζόμενος είς τόν
βραχίονα τού φίλου του, έξηλθεν ο Ρα-
ούλη από τό γοναρέον τού Διευθυντού.

Ωστε λοιπόν τό λαχείον ήτο φεύγε-
νο! Καὶ δι' αὐτό τό παληρόχα